

РЕШЕНИЕ

№ 18777

гр. ..., 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 150 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

при участието на секретаря ХРИСТИЯНА Р. РАЧЕВА
като разгледа докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Гражданско дело
№ 20221110149730 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и сл.

Образувано е по искова молба на „...“ ЕАД срещу ответницата И. И. С..

Ищецът „...“ ЕАД твърди, че е доставял топлинна енергия спрямо топлоснабдения имот ап. 9, находящ се в ... (съгласно уточнението на исковата молба от 09. 05. 2023 г.), през периода 01. 05. 2019 г. – 30. 04. 2021 г. Поддържа, че ответницата на имота е потребявала доставяната топлинна енергия през съответния период, но не я е заплатила. Намира, че е налице облигационно отношение с нея като ползвател на процесния имот въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Заявява, че тя не е изпълнила задължението си по чл. 63, ал. 1 от общите условия да уведоми писмено продавача на топлинна енергия за смъртта на наследодателя си чрез подаването на заявление за промяна на партидата. Твърди, че съгласно приложимите общи условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми на интернет 2 страницата на ищцовото дружество. Като не са сторили това, ответниците са изпаднали в забава, поради което дължат обезщетения за забава върху главниците в посочените в исковата молба размери. Поддържа, че съгласно чл. 139 ЗЕ разпределението на топлинна енергия между клиентите в сградата-етажна собственост се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в публичния регистър по чл. 138б ЗЕ. Заявява, че в настоящия случай услугата дялово разпределение на топлинна енергия в сградата се извършва от „...“ ООД на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16-334 от 06. 04. 2007 г. за топлоснабдяването. Ето защо моли за уважаване на предявените искове. Иска от съда да осъди ответницата да му заплати стойността на доставената топлинна енергия,

стойността на услугата дялово разпределение и обезщетения за забава за първите две стойности. Претендира разноски.

Ответницата иска от съда да отхвърли исковете, защото на 28. 03. 2023 г. е заплатила в цялост задълженията и ги признава. Исква от съда да отхвърли исковата претенция.

След като съобрази твърденията на страните и събраните доказателства, Софийският районен съд направи следните фактически и правни изводи.

Предявени са четири кумулативно съединени осъдителни иска с правни основания чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 150, ал. 1 ЗЕ, съответно чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ е в тежест на ищеца да установи възникването на облигационно отношение между него и ответницата, по силата на което през процесния период е доставил топлинна енергия в твърдените количества и на съответната стойност спрямо процесния топлоснабден имот, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение, а също така и стойността на услугата.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на ответницата в забава.

Ответницата не оспорва дължимостта на претендираните вземания от страна на ответника. С извършеното в хода на процеса плащане тя е признала дължимостта на претендираните вземания. При това положение съдът следва да прецени дали признанието ѝ се подкрепя от събраните по делото доказателства (чл. 175 ГПК; аналогично и чл. 116 НПК).

Според действащата норма на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, *„Всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия”*. Разпоредбата императивно установява кой е страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие, като определящо е притежанието на вещно право върху имота – собственост или вещно право на ползване. В случай на конкуренция, задължен за консумативните разноски по имота, каквото е и задължението за потребена топлоенергия, тежи за вещния ползвател – чл. 57, ал. 1 от Закона за собствеността.

По делото е приложен нотариален акт № .., том III, рег.№ .., дело № 533 от 24. 08. 2018г. на нотариус Валери Манчев, видно от който ответницата И. И. С. е дарила на дъщеря си Е. И. С. собствения си имот – апартамент № 9, находящ се в гр. .., ул. ... “.., разположен във .., на .., като е запазила пожизнено и безвъзмездно вещно право на ползване за себе си. Не се спори относно удостовереното с нотариалния акт обстоятелство, че собственик на имота до датата на дарението е била именно ответницата, нито се твърди, че след извършване на прехвърлителната сделка същата се е отказала от правото си на ползване. Предвид изложеното, ответницата е задължена за консумативните разноски за процесното жилище, поради което е страна по облигационното правоотношение с „...“ ЕАД за процесния период по договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди, сключен при публично известни общи условия за продажба, одобрени с Решение № ОУ-01/27.06.2016г. на КЕВР /чл. 150, ал.1 от Закона за енергетиката/. При това положение са налице доказателства, които подкрепят признанието на дължимостта на претендираните суми, и то следва да бъде

кредитирано от съда.

По делото са представени два броя платежни нареждания от ответната страна за извършени плащания на суми по сметка на ищеца за покриване на задълженията за топлоснабдения обект. С платежно нареждане от 28.03.2023 г. ответницата е превела на ответното дружество сумата в размер на 373,00 лв., а с платежно нареждане от 09.06.2023 г. е превела на дружеството сумата в размер на 254,00 лв.

В исковата молба се твърди, че ищцата дължи сумата в размер на 372,92 лв., от които 260,72 лева цена за доставена и незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2019 г. до м.04.2021 г., ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане на вземането, 30,91 лв. обезщетение за забава за периода 15.09.2019 г. до 01.06.2022 г., както 68,08 лв. цена за услугата дялово разпределение в размер на 68,08 лв. за периода м.05.2019 г. до м.04.2021 г. ведно със законна лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане на вземането и 13,21 лв. обезщетение за забава по отношение на цената за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 01.06.2022 г.

Спорен между страните е въпросът каква част от сумите са погасени с платените суми и в какъв ред следва да се погасят задълженията. Начинът, по който следва да се погасяват задължения, когато изпълнението не е достатъчно да покрие лихвите, разноските и главницата е уредено в чл. 33, ал. 6 от общите условия, където е посочено, че най-напред се погасява най-обременителното задължение (ведно с първо принадлежащите му разноски и лихви съобразно чл. 76, ал. 2 ЗЗД, а след това и самата главница). Настоящият съдебен състав изхожда от формалното разграничение на разноските, които са установени и дължими преди предявяване на иска, от тези, които ищецът прави в хода на исковото (съответно заповедното) производство. Вторият вид разноски възникват, биват доказани и установени и се присъждат с влизането в сила на окончателен акт по делото, защото дължимостта им е обусловена от крайния изход на спора. С оглед на това с извършеното плащане най-напред следва да се погасят лихвите за забава, след което главницата за топлинна енергия и дялово разпределение.

С оглед гореизложеното съдът счита, че ответницата е погасила изцяло претендираните от ответника задължения в размер на 372,92 лв., от които 260,72 лв. лева цена за доставена и незаплатена топлинна енергия за периода м. 05. 2019 г. до м. 04. 2021 г., ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане на вземането, 30,91 лв. обезщетение за забава за периода 15. 09. 2019 г. до 01. 06. 2022 г., както 68,08 лв. цена за услугата дялово разпределение в размер на 68,08 лв. за периода м. 05. 2019 г. до м. 04. 2021 г. ведно със законна лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане на вземането и 13,21 лв. обезщетение за забава по отношение на цената за дялово разпределение за периода от 01. 07. 2019 г. до 01. 06. 2022 г., поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен изцяло поради извършено плащане в хода на процеса.

По разноските.

С оглед обстоятелството, че исковете се отхвърлят поради плащане, извършено в хода на процеса, право на разноски има ищецът на основание чл. 78, ал. 1 ГПК. В настоящия случай ищцата действително е надплатила претендираните от ищеца задължения, като заплатените суми са достатъчни за покриване на част от разноските по настоящето дело. Въпреки това съдът следва да постанови решение, с което да присъди разноски, доколкото същите са дължими съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК, а дължимостта им се установява с крайния съдебен акт, поради което няма как да са

били заплатени от ищцата преди възникването им. С оглед на това ответницата следва да бъде осъдена да заплати сторените от ищеца разноски за държавна такса в размер на 200,00 лв., както и разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. Погасяването и на разноските чрез плащане ще бъде съобразено от съда при евентуално искане за издаване на изпълнителен лист.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „...“ ЕАД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. .., ул. „..“ № . срещу И. И. С., ЕГН *****, с адрес: гр. .., общ. .., ул. „..“ . ., ., . искове с правни основания чл. 79, ал. 1, предл. първо от Закона за задълженията и договорите във връзка с чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката, съответно чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, за присъждането на сумата в размер на 372,92 лв., от които **260,72 лв.** лева цена за доставена и незаплатена топлинна енергия за периода м. 05. 2019 г. до м. 04. 2021 г. спрямо топлоснабдения имот ап. 9, находящ се в ..., ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане на вземането, **30,91 лв.** обезщетение за забава за цената на топлинната енергия, начислено от 15. 09. 2019 г. до 01. 06. 2022 г., както **68,08 лв.** цена за услугата дялово разпределение в размер на **68,08 лв.** за периода м. 05. 2019 г. до м. 04. 2021 г. ведно със законна лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане на вземането и 13,21 лв. обезщетение за забава по отношение на цената за дялово разпределение за периода от 01. 07. 2019 г. до 01. 06. 2022 г., като погасени чрез плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА И. И. С., ЕГН *****, с адрес: гр. .., общ. .., ул. „..“ . ., ., ., да заплати на „...“ ЕАД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление: гр. .., ул. „..“ № . на основание чл. 78, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс сумата в размер на **300 лв.**, представляващи разноски по настоящето дело.

Решението е постановено при участието на „...“ ООД, ЕИК .., като трето лице-помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Служебно изготвени преписи от решението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____